

VICENT ESTEVE*

L'incendi del Reichstag



El propassat 21 d'octubre, les Corts Valencianes, a proposta de l'únic diputat d'Iniciativa de Progreso (IPCV), i amb els vots d'UV i els del PP, van aprovar una proposició no de llei per tal de fiscalitzar expressament, mitjançant la inspecció educativa, la tasca docent del professorat de valencià. En paraules del representant d'IPCV, la proposta està justificada perquè existeix una anomenada "campanya del professorat als instituts" que suposadament "menysprea l'Estatut d'Autonomia", tot basat en el fet que als nostres instituts s'usa la denominació de "País Valencià" per referir-se a la nostra comunitat autònoma, i s'afirma que valencià i català formen part de la mateixa llengua.

Cap de les manifestacions "corruptores" de la nostra norma estatutària constitueix causa, perquè totes dues no sols responen a una realitat política, social i acadèmica ben continguda, sinó que són recollides per textos de naturalesa legal.

Si fóra l'enèsima declaració de les que sovintegen al diari *Las Provincias*, no pagaria la pena ni de fer-ne el comentari. Però tractant-se d'un acord de les Corts, la cosa és preocupant. I encara ho és més perquè el conseller d'Educació el va assumir dos dies més tard quan assegurà que només es tracta de fer complir la legalitat.

La literalitat de la proposició apunta a la sanció d'un hipotètic infractor. Doncs bé, cal dir clar i ras que és un acte inquisitorial, perquè es basa en l'observança de dogmes de fe inspirats pel seccionisme, i no del compliment de la legalitat.

Només cal llegir el preàmbul de l'Estatut d'Autonomia, o els estatuts dels partits de l'oposició, o els de centenars d'associacions i organitzacions igualment legals, per adonar-se que el terme "País Valencià" és viu a la nostra carta magna i a la vida diària de milers de ciutadans i ciutadanes, i, per tant, no pot considerar-se una forma proscriu més que per individus i organitzacions situats en la perifèria d'un sistema de convivència democràtica.

D'altra banda, pretendre perseguir qui afirma la unitat de la llengua és una ximpleria tal com perseguir, per eixa mateixa raó, el *Diccionario*

de la Real Academia Española. I si parlem de legalitat, s'ha de considerar la sentència del Tribunal Constitucional, que, a instàncies de la Universitat de València, protegeix la denominació de català, si més no, en l'àmbit acadèmic. Al capdavant es tracta de la llibertat de càtedra i de la llibertat d'expressió, drets fonamentals reconeguts per la Constitució espanyola.

Es per tot açò que considerem que l'acord de les Corts no és un problema que tinga el professor de valencià. Ens afecta com a docents i com a societat. Sobren els exemples en la història dels pobles. Encara avui, als EUA, explicar l'evolució de les espècies seguint Darwin és motiu de reprovació per part de determinats sectors socials. Ni la biologia ni la filologia creen problemes. És la intolerància, la que entranca la convivència.

***"Ni la biologia
ni la filologia
creen problemes.
És la intolerància,
la que entranca
la convivència."***

Arribats ací, voldríem canviar el punt de vista per tal de situar-nos als centres educatius, a la societat, i guanyar així una més ampla perspectiva. La proposició aprovada té una altra lectura política que és la següent: "El professorat de l'ensenyament públic està sota sospita, no sols no fa bé la seua feina, sinó que comet actes il·legals. I la cosa és tan seriosa que han hagut d'intervenir les Corts." Quan s'ha volgut dir açò és perquè es busca, en primer lloc, la reacció de la socie-

tat. Així és com es manté el conflicte. I no sembla importar el que puga passar, perquè en tot cas passarà a l'ensenyament públic, a l'ensenyament en valencià. Els centres públics concentren el 96% de tot l'ensenyament en la nostra llengua. De fet, hi ha una doble xarxa educativa pel que fa al seu ús com a llengua d'aprenentatge. En el curs 94-95 s'incrementà en 48 el nombre de centres amb un programa d'ensenyament en valencià. Enguany, l'increment és de 15 centres. L'avanç de l'ensenyament en valencià es frena de moltes maneres. La proposició no de llei aprovada el propassat 21 d'octubre podria ser una de les més miserables. Acusa el professorat de l'incendi del Reichstag.

*Secretari general del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV)